

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: J. V.
bytem H. 29, X B.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. I ze dne 27. 2. 2017, č. j. X, ve věci starobního
důchodu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí žalované, citovanému v záhlaví, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 4. 8. 6, č. j. X, kterým zamítla žádost žalobce o starobního důchodu.
2. Klíčovou otázkou sporu je výše starobního důchodu, který byl žalobci přiznán rozhodnutím žalované ze dne 4. 8. 2016. K námitkám žalobce žalovaná provedla nový výpočet, části námitek vyhověla.
3. Přezkoumání rozhodnutí žalované ve věci vdovského důchodu bylo vyloučeno k samostatnému přezkumu. Návrh byl usnesením zdejšího soudu ze dne 13. 6. 2017, č. j. 72 Ad 18/2017-9, odmítnut jako nepřipustný z důvodu nepodání námitek proti rozhodnutí žalované.
4. Přezkoumání rozhodnutí žalované ve věci zvláštního příplatku ke starobnímu důchodu bylo vyloučeno k samostatnému projednání pod sp. zn. 72 Ad 21/2018.

5. V **žalobě** žalobce namítal, že výpočet starobního důchodu vychází z podkladového rozhodnutí ze dne 3. 8. 1978, kde byl nesprávně proveden výpočet doby učení a vojenské služby, byl nesprávně stanoven výdělek a výpočet odpracovaných let. Nevyplacením správně vypočteného důchodu v zákonem stanovených lhůtách žalovaná způsobila žalobci majetkovou újmu. K nápravě nedošlo ani poté, co žalobce podal podnět k opatření ke zjednání nápravy Ministerstvu práce a sociálních věcí dne 2. 2. 2017. Žalobce vyčíslil částku, kterou žádal uhradit s úroky z prodlení po žalované a Ministerstvu práce a sociálních věcí.
6. Dále žalobce namítal, že doplnil a odůvodnil své námitky a nebyl vyzván nikdy k doplnění a nebyl ani nijak poučen. K žádosti žalobce mu byl osobní list důchodového pojištění (dále jen „OLDP“) zaslán až dne 2. 3. 2017.
7. V **doplnění žaloby** žalobce upřesnil, že žalovaná použila nesprávné zařazení žalobce do kategorie III při vojenské službě a poukázal na svou invaliditu. Napadené rozhodnutí žalované neodpovídá podkladům, včetně stanovení výdělků DIAMO, s. p., a popírá předchozí rozhodnutí. Nadto se záležitostí vůbec nezabývalo Ministerstvo práce a sociálních věcí.
8. Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** stručně uvedla, že přiznala žalobci od 12. 6. 1993 starobní důchod ve výši 4 200 Kč měsíčně. Dne 6. 9. 2016 obdržela žalovaná námitky žalobce proti rozhodnutí ze dne 4. 8. 2016. Žalobce namítal, že není schopen posoudit pouze z napadeného rozhodnutí, zda je správné, a proto požádal o „výpis z důchodového listu“. Podle žalobce rozhodnutí postrádalo náležité odůvodnění zániku nároku na doplatek důchodu za dobu před 25. 5. 2011 podle § 55 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZDP“). Již rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 1978 bylo nesprávné, vykazuje vady a od té doby mu nikdo z úřední povinnosti důchod nevyměřil, ani ho nepoučil o jeho oprávněných nárocích. Žalobce považoval upření doplatku důchodu za dobu od 12. 6. 1993 do 25. 5. 2011 za diskriminační a žádal o odstranění tvrdosti zákona. Dále žalobce požádal o prodloužení lhůty pro upřesnění námitek. Dne 11. 11. 2016 obdržela žalovaná doplnění námitek ze dne 6. 9. 2016. Žalobce uvedl, že v době výkonu vojenské služby pracoval v kategorii I. AA v podzemních hlubinných dolech a přesto mu byla tato doba napadeným rozhodnutím zhodnocena ve III. kategorii. Výpočet od roku 2006 je v rozporu s nařízením vlády č. 557/2006 Sb., o úpravě náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti vzniklé pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, o úpravě náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě a o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých (dále jen „nařízení vlády č. 557/2006 Sb.“) a § 195 zákoníku práce. Podle žalobce ztráty přiznané před 1. 1. 1989 se poskytují i nadále v souladu s článkem II bod 8 zákona č. 188/1988 Sb. Žalobce žádal proto o zařazení vojenské služby do kategorie I. AA, nikoliv III. a výpočet starobního důchodu ze správného vyměřovacího základu. Dále žalobce požádal o odstranění tvrdosti zákona podle § 55 odst. 2 ZDP ohledně jeho nároku před 25. 5. 2011 a nadále žádal „o výpis z důchodového listu“.
9. Žalovaná přezkoumala evidenci vojenské služby dosud hodnocené v osobním listu důchodového pojištění ve III. pracovní kategorii a vyhotovila dne 24. 1. 2017 nový osobní list důchodového pojištění, kterým dobu výkonu služby u PTP od 1. 10. 1950 do 25. 11. 1952 započítala v I. pracovní kategorii.

10. Žalovaná dále popsala uplatnění žádosti o starobní důchod na okresní správě sociálního zabezpečení dne 25. 5. 2006 s požadovaným datem přiznání od 12. 6. 1993. Žalovaná poukázala na § 68 ZDP, které odkazuje na předchozí zákon o sociálním zabezpečení č. 100/1988 Sb., platný před 1. 1. 1996 (dále jen „zákon o sociálním zabezpečení“). Žalovaná proto uvedla zákonná ustanovení tehdy platná dle tohoto zákona (§ 21 odst. 1 - nárok, § 22 - výše, § 12 a 13 - rozhodné období, a to že důchod nesmí být vyměřen z nižšího průměrného měsíčního výdělku („PMV“), než z kterého byl vyměřen předchozí důchod. Protože PMV pro výpočet starobního důchodu určený ze skutečných výdělků nebyl vhodný, byl důchod vypočten z PMV, z něhož byl vyměřen předchozí invalidní důchod úrazový. Dále je popsán způsob výpočtu výše důchodu a jeho omezení na maximální možnou částku dle § 14 zákona o sociálním zabezpečení – 3 250 Kč. Dále je uvedeno příslušné valorizační zvýšení, způsob výpočtu a výše příplatku za dobu služby u PTP dle zákona č. 87/1991 Sb. a jeho přiznání k důchodu v maximální možné výši 4 200 Kč, další následující valorizace, údaje o přiznání zvláštního příplatku k důchodu ve výši 2 500 Kč měsíčně podle § 5 zákona č. 357/2005 Sb., od lednové splátky 2006, opět valorizace až do lednové splátky 2016. Další část rozhodnutí je věnována § 55 odst. 2 ZDP, podle kterého žalobci zanikl nárok na doplatek starobního důchodu před 25. 5. 2011, tzn. doplatek starobního důchodu po zúčtování s vypláceným nižším invalidním důchodem náleží maximálně 5 let od uplatnění žádosti. Doplatek za dobu před 25. 5. 2011 nelze přiznat a doplatit, neboť to uvedené ustanovení ZDP neumožňuje.
11. Žalovaná plně vyhověla námitce ohledně započtení doby vojenské služby v I. pracovní kategorii.
12. Žalovaná objasnila správnost zápočtu náhrad za pracovní úraz podle § 195 zákoníku práce a objasnila, proč nelze v případě žalobce aplikovat zákon č. 188/1988 Sb.
13. Žalovaná závěrem zdůraznila, že v námitkovém řízení nelze řešit vyplacené částky na dávkách důchodového pojištění, neboť nejsou obsaženy ve výrokové části rozhodnutí. Žalovaná vyhověla požadavku žalobce a vyhotovila dne 9. 1. 2017 a připojila k rozhodnutí požadovaný výpis o výši vyplaceného invalidního důchodu.
14. Žalovaná uvedla, že o žádosti o odstranění tvrdosti zákona bude rozhodnuto dodatečně. Pokud žadatel uplatnil žádost o odstranění tvrdosti zákona a též žalobu, je řízení u Dávkové komise odloženo do doby pravomocného rozhodnutí soudu o žalobě.
15. Ve správním spise není založeno žádné přezkumné řízení, jímž žalobce sporoval výpočet a výši invalidního důchodu úrazového přiznaného od 4. 9. 1978 dle § 25 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb. v maximální možné výši 2 500 Kč měsíčně z maximálního PMV. Podle založené žádosti o invalidní důchod z roku 1978 doložené výučním listem se žalobce vyučil jako obchodní příručí od 1. 8. 1943 do 31. 7. 1946, nejedná se tedy o učně horníka, aby bylo možné dodatečně započíst dobu jeho učení v I. pracovní kategorii. Doba zvláštní vojenské služby (dále jen „ZVS“) od 1. 10. 1950 do 1. 10. 1952 a vojenského cvičení od 1. 11. 1952 do 30. 11. 1952 byla tehdy započtena ve III. pracovní kategorii. V době nástupu na zvláštní vojenskou službu žalobce pracoval jako příručí v hutní prodejně Olomouc (U Jatek), a to v období od 1. 2. 1950 do 30. 9. 1950 a až od 2. 12. 1952 v Dole OKD Důl J. Fučík - Petřvald. Zařazení zaměstnání do I. pracovní kategorie bylo potvrzeno zaměstnavatelem na příloze č. 126. Žalovaná se tedy v roce 1978, kdy byl žalobci přiznán invalidní důchod úrazový pro pracovní úraz, nedopustila žádného pochybení. Důchod byl přiznán z I. pracovní kategorie ze základní výměry 60 %, bylo přiznáno 10 % zvýšení z

PMV za pracovní úraz, z PMV stanoveného dle tehdy platného zákona o sociálním zabezpečení za roky 1973 až 1977. Výuční list, příloha č. 126 a evidenční list, které byly tehdy doloženy k řízení, již byly vyskartovány dle skartačního řádu. Jelikož žalobce rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu úrazového tehdy nijak nezpochybil, byly údaje o dobách zaměstnání, učení, ZVS a výdělcích uchovány v osobním listu důchodového pojištění vyhotoveném dne 10. 8. 1978 jako podklad k rozhodnutí o přiznání plného invalidního důchodu úrazového ze dne 2. 9. 1978. Tyto údaje pak byly proto plně použity - převzaty do nového OLDP pro výpočet starobního důchodu.

16. Na základě žádosti žalobce z roku 1992 byl rozhodnutím žalované ze dne 23. 9. 1992 plný invalidní důchod úrazový zvýšen a doplacen od 24. 4. 1991 o 375 Kč měsíčně dle § 24 odst. 4 zákona č. 87/1991 Sb. za dobu služby 25 měsíců u PTP (od 6/1992 omezen na tehdy zákonné přípustné maximum 3 008 Kč měsíčně). Rozhodnutím ze dne 14. 4. 1994 došlo ke změně tohoto přiznaného příplatku na částku 390 Kč za 26 měsíců služby u PTP. Rozhodnutím ze dne 9. 7. 2014 byla zamítnuta žádost o poskytnutí příplatku k důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb.
17. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaná při přiznání invalidního důchodu úrazového postupovala v souladu se zákonem a důchod byl správně vypočten i upraven.
18. Jestliže žalobce požádal až v roce 2016 o starobní důchod se zpětným datem přiznání od 12. 6. 1993 s tím, že od 4. 9. 1978 nepracoval, vycházela žalovaná při výpočtu výše starobního důchodu ze znění zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, tehdy platného. Výpočet výše důchodu bylo nutné provést ke dni nároku, tj. v 55 letech věku od 12. 6. 1983. Jak bylo v námitkovém rozhodnutí podrobně objasněno, PMV se zjišťoval ze skutečných výdělků z let 1983 - 1992 z pěti výdělkově nejlepších let, při zápočtu doby pobírání invalidního důchodu a zápočtu náhrad vyplacených zaměstnavatelem DIAMO, s. p. podle § 195 zákoníku práce za roky 1986 - 1992. Jejich výše byla zanesena do OLDP ze dne 24. 6. 2016 a použita pro výpočet výše důchodu plně odpovídá částkám potvrzeným DIAMO, s. p. na potvrzení ze dne 7. 6. 2016. Toto potvrzení je založeno ve spise. Náhradu za rok 1993 nelze pro výpočet výše důchodu použít, protože je-li důchod přiznán od 12. 6. 1993, jak žalobce požadoval ve své žádosti, nelze náhrady vyplacené za období leden 1993 až červen 1993 ve výši 26 472 Kč zahrnout do rozhodného období, které zahrnuje roky před rokem přiznání důchodu, tedy roky 1973 - 1992. Rok přiznání důchodu 1993 není součástí rozhodného období [§ 12 odst. 3 písm. a) ZDP].
19. Protože takto určený PMV ze skutečných výdělků je nižší (5 405 Kč) než PMV, z něhož byl vyměřen předchozí plný invalidní důchod (6 881 Kč), aby nedocházelo k poškození pojištěnců, i dle § 13 zákona o sociálním zabezpečení je použit pro výpočet výše starobního důchodu tento původní výhodnější - vyšší PMV. Žalobce získal 34 roků zaměstnání, konkrétně 9 roků ve III. pracovní kategorii a 25 roků v I. pracovní kategorii. Proto základní výměra u I. pracovní kategorie činí za 20 roků zaměstnání (9 roků ze III. pracovní kategorie + 11 roků z I. pracovní kategorie) 60 % PMV + zvýšení za zbylých 14 roků z I. pracovní kategorie po 2 %, tj. 28 %, celkově tedy náleží 88 % z PMV 6 881 Kč zredukovaného pro výpočet na částku 3 755 Kč, tj. 3 305 Kč měsíčně. Po omezení na maximum 3 250 Kč a připočtení 390 Kč za rehabilitační příplatek, jenž je součástí důchodu, dosáhl starobní důchod konečných 3 640 Kč. Výpočet dle předchozího zákona o sociálním zabezpečení není výhodný. K vypočtenému důchodu dále náleží valorizační zvýšení o 22 % z vypočtené částky podle zákona č. 547/1992 Sb., o zvýšení důchodů v roce 1993, který však současně v § 4 výslovně omezuje výši tohoto valorizačního zvýšení důchodu tak, že

důchod nesmí přesáhnout maximum 4 200 Kč. Starobní důchod byl proto žalobci přiznán ve výši 4 200 Kč měsíčně od 12. 6. 1993. Důchod byl postupně valorizován až po zvýšení za rok 2016 na částku 15 355 Kč měsíčně. Od ledna 2006 je též vyplácen zvláštní příplatek k důchodu.

20. Protože žalobce požádal o starobní důchod dne 25. 5. 2016, náleží doplatek pouze maximálně za 5 let zpětně dle § 55 odst. 2 ZDP, tj. od 25. 5. 2011. Doplatek důchodu od 25. 5. 2011 do 23. 8. 2016 ve výši 3 475 Kč, vypočtený dle dokladů o výpočtu doplatku důchodu, o němž byl žalobce vyrozuměn oznámením ze dne 3. 8. 2016, byl poukázán poštovní poukázkou a dne 11. 8. 2016 vyplacen žalobci, jak je zřejmé z detailu výplaty důchodové dávky založeného do spisu. Jak žalovaná správně uvedla závěrem v napadeném rozhodnutí o námitkách, vyplacené částky nemohou být předmětem přezkoumání, neboť nejsou uvedeny ve výrokové části.
21. Závěrem žalovaná uvedla, že doba služby u PTP byla započtena pro výpočet výše starobního důchodu v I. pracovní kategorii. Dobu učení a vojenského cvičení však nelze započítat do I. pracovní kategorie, neboť toto není nijak podloženo zákonem. Náhrady za ztrátu na výdělků vyplacené dle § 195 zákoníku práce byly žalovanou započteny pro výpočet výše důchodu dle potvrzení vystaveného zaměstnavatelem. Žalovaná se nedopustila při výpočtu výše starobního důchodu žádného pochybení, a proto navrhla žalobu zamítnout.
22. Žalobce v **replíce** uvedl, že žalovaná mu zaslala částku 168 400 Kč a dopis se sdělením, že tato částka je vyrovnání za důchody a bude-li nutné další dopočítání, bude o tom žalobce informován a rozdíl nedoplatku bude vyúčtován. To však soudu žalovaná nesdělila. Žalobce pobírá pouze svůj starobní důchod a vdovecký důchod, a pokud žalovaná plnila na tyto důchody dle průvodního dopisu částku 168 400 Kč, pak žalobce souhlasil s tímto úkonem a započítal svůj nárok na vyrovnání vdoveckého důchodu z částky 168 400 Kč a o doplatek již nežádal. Žalobce však dále trval na tom, že žalovaná plnila tuto částku na důchod žalobce neurčitě a nesrozumitelně a neuvedla konkrétně, co plní a na který důchod.
23. Pokud však žalovaná zaslala uvedenou částku za souběh důchodů, pak neplnila nic na pravomocně přiznaný nárok z rozhodnutí ze dne 4. 8. 2016, kde celkový nárok činí 354 800 Kč, po odpočtu dříve zaplacených plnění, které žalobce soudu doložil k rozhodnutí č. II. K této částce by měl náležet úrok z prodlení 8,05 %.
24. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 27. 2. 2017 – s přihlédnutím ke specifickým daného řízení, popsaným v další části rozsudku.
25. Ze **správního spisu** soud ve vztahu k souzené věci zjistil skutkový stav a postup předcházející vydání napadeného rozhodnutí tak, jak je popsala žalovaná ve vyjádření k žalobě (viz v podrobnostech body 8 – 21).
26. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.

27. Nedůvodná je námitka, že postup předcházející vydání napadeného rozhodnutí je nezákonný, protože žalobci byl zaslán OLDP až dne 2. 3. 2017. Podle správního spisu žalobce požádal dne 22. 8. 2016 o výpis z důchodového účtu, jmenovitě jaké částky mu žalovaná vyplatila na invalidním a starobním důchodu a jiných doplácích. Dne 9. 1. 2017 žalovaná písemně žalobci sdělila za období od 24. 11. 1993 do 25. 4. 2011, jaký druh důchodu a v jaké měsíční a roční výši mu vyplatila. Dne 24. 1. 2017 byl vypracován OLDP, který byl žalobci zaslán spolu s rozhodnutím napadeným žalobou, které soud přezkoumává v tomto soudním řízení správním.
28. Neopodstatněná je námitka, že žalobce nebyl vyzván k doplnění námitek ani nijak poučen. Námitky žalobce proti rozhodnutí ze dne 4. 8. 2016, rozepsané na dvou stranách, byly konkrétní, srozumitelné a vyčerpávající ve sporných otázkách. Povinnost aplikovat § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) má správní orgán (správní úřad) pouze tehdy, *nemá-li podání předeepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu*. O takovou situaci se však v souzené věci nejednalo.
29. Popsaný postup žalované odpovídal vedenému správnímu řízení a soud nezjistil žádné negativní dotčení právní sféry žalobce, nezákonný postup nebo nezákonnost rozhodnutí.
30. Protože žalobce v replice proti výši starobního důchodu již nic nenamítal, jelikož mu byl vysvětlen podrobně výpočet důchodu, nebyla již tato otázka sporná. Soudní řízení správní ovládá zásada dispoziční a žalobce v souladu s § 71 odst. 2 věta druhá s. ř. s. může kdykoli za řízení žalobní body omezit.
31. Pro úplnost soud upřesňuje, že předmětem žaloby bylo rozhodnutí o přepočtu starobního důchodu. O této otázce rozhodovala žalovaná v I. stupni a o námitkách proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 8. 2016 rozhodovala žalovaná v námitkovém řízení. Tento postup odpovídá ZDP i zákonu č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (zejména § 5, který stanoví kompetence žalované, § 88 o námitkovém řízení, a další). Přímou v řízení o důchodové dávce nebylo Ministerstvo práce a sociálních věcí věcně příslušné rozhodovat, což je ovšem žalobci známo z dopisu Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9. 3. 2017, který přiložil sám k žalobě. Ministerstvo žalobce v dopise informovalo, že nemůže vyhovět žádosti žalobce ze dne 2. 2. 2017 o rozklad ani o dohled, vysvětlilo důvody a poučilo žalobce, že v mezidobí byla vydána v jeho věci dvě rozhodnutí, proti kterým může podat žalobu, ve kterém může případně uplatnit i nárok na úroky z prodlení.
32. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla správně, že podle § 56 odst. 1 písm. b) ZDP *zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.*

33. Jak již uvedla žalovaná ve vyjádření k žalobě, o odstranění tvrdosti rozhoduje žalovaná po skončení soudního řízení správního. Náhradu případné škody může žalobce požadovat v jiném řízení podle zákona č. 82/1998 Sb. v občanském soudním řízení.
34. Úspěšná žalovaná a neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 31. srpna 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně